

CINE SE RUȘINEAZĂ DE EL

Mulțumesc, frate Neville. Bună dimineața, prieteni.

Mă bucur că pot să fiu din nou aici în dimineața aceasta, dar cred că sunt un oaspete nepoftit în timpul fratelui Neville. În timp ce stăteam în spate, încercam să găsec un text potrivit și mi-am amintit că cu ani în urmă aveam printre noi un frate de culoare care se numea Smith. El și sora Cross erau prietenii mei, iar într-o zi când am intrat pe ușa din spate, el stătea pe platformă. El avea o mustață albă. Nu știu dacă vi-l mai amintiți sau nu. Toți cântau cântarea: „Este o cale spre cer.”

Undeva într-un colț, stătea o fetiță neagră, care a început să bată din palme și să cânte cântarea „Ridică-l sus!”, în timp ce cineva din partea cealaltă repeta: „Ridică-l sus!” Așa cântau ei când intram pe ușă, iar mie îmi plăcea foarte mult acel grup de oameni.

Voi știți că fratele Smith era un om mai tăcut, dar când mă vedea că intru, îmi zicea: „Intră, bătrâne, și pune-ți pălăria jos!” în loc să zică: „Stai jos!” Apoi, când terminau cântările se ridica, iar eu știam mai dinainte că va zice:

„Ei bine, copii, stăteam acolo și mă gândeam: „Oare ce-mi va zice Domnul să vă spun?” dar El a dat din cap spre mine și a zis: „Nu-ți dau nimic să spui!” Atunci l-am văzut pe bătrânul Branham intrând pe ușă în spate, și am început să-mi amintesc ce trebuie să spun.” Eu eram acolo tocmai pentru aceasta.

Ce mai faci, frate George Wright? („Bine, desigur”). Domnul să te binecuvânteze, frate. Fratele Elija este? Oh, unde ești, frate Elija, pentru că nu te-am văzut de multă vreme... Ei bine, o, Doamne! Ar trebui să avem o adunare adevărată aici! Elija Perry, George Wright și încă câțiva frați care sunt aici de pe vremea când aproape că trebuia să ținem obloanele cu mâna când bătea vântul. Este bine să vă

văd!

Sora Wright este înăuntru? Ea este acolo în spate. Da, domnule. Mă bucur mult să vă văd, pentru că este bine să fim împreună în locul acesta.

Adevărul este că am dorit foarte mult să mă întorc printre voi și mă bucur că am reușit. După cum știți, tocmai m-am întors din Africa, unde am făcut o vizită cu restricții, în sensul că nu m-au lăsat să predic pentru că s-ar fi adunat prea mulți oameni împreună și se temeau că se vor isca ceva revolte și manifestații. Singura cale de a vesti Cuvântul în fața oamenilor era să contactez vreo organizație care era reprezentată în guvern, iar ea îmi făcea o invitație. În cazul acela, autoritățile ar fi trimis poliția să mă protejeze. Bărbatul din guvern cu care am vorbit, mi-a spus: „Când ai fost data trecută, s-au adunat cam un sfert de milion de oameni, iar comuniștii vânează asemenea ocazii pentru a provoca noi revolte.” Din cauza aceasta nu mi s-a permis să predic.

Sărmanii oamenii stăteau după acele garduri din fier, dădeau din mâini și strigau: „Amintește-o pe mama! Amintește-o pe sora mea...” Când am văzut aceasta, m-am simțit foarte rău și m-am hotărât să vin acasă.

Apoi m-am gândit că dacă voi sta numai acasă, voi strica vacanța copiilor, așa că m-am hotărât ca în a doua parte a lunii august să merg în altă parte, iar acum voi fi aici pentru două sau trei săptămâni.

Și dacă tot voi fi aici, m-am gândit că ar fi bine să ținem câteva adunări și să închiriem auditoriul școlii pentru câteva zile: din douăzeci și opt iulie până la întâi august, pentru că voiam să vorbesc despre turnarea celor șapte Potire. Astfel, m-am dus să vorbesc despre local, dar am avut o nouă dezamăgire, fiindcă nu vor să mai închirieze școlile pentru adunări de prea mulți oameni. Se pare că nu ne mai putem aduna nicăieri.

Atunci m-am gândit că ar fi îngrozitor să înghesuim timp de cinci zile atât de mulți oameni în Tabernacol.

Astfel, după ce am vorbit cu frații Neville, Wood, și alții, am luat următoare decizie: Începând de duminica viitoare, putem avea două servicii: unul dimineața și unul seara. Aceasta se va întâmpla în 28, 29, 30 și 31 iulie și la întâi august, ceea ce ar însemna șase servicii; deci nu vom avea bătaie de cap cu prea mulți oameni.

Nu credeți că este mai bine așa decât să înghesuim în fiecare zi o mare mulțime de oameni?

Și încă ceva: în perioada cât sunt aici, aș vrea să mă întâlnesc cu administratorii și bătrânii bisericii.

Adevărul este că trăim în zilele din urmă, în zilele când Evanghelia nu mai are trecerea pe care ar trebui s-o aibă. Totul este cusut în politică și în unire, iar în final se va ajunge chiar la această unire, pentru că după cum știm cu toții, semnul fiarei vine prin unire. Va fi un boicot și *„nimeni nu va putea cumpăra sau vinde, decât dacă primește acel semn.”*

Vreau să vă spun că niciodată nu am simțit în inima mea o foame atât de mare după Dumnezeu cum simt acum, de aceea vreau să am propriul meu cort și toate celelalte, cum mi-a arătat Domnul în vedenie. Cred că timpul acela este foarte aproape. În timpul cât voi sta aici, vreau să aflu de ce nu îl putem obține mai repede.

Când se va întâmpla aceasta, vom putea merge afară, vom întinde cortul, și în loc să avem o zi, două, trei sau patru zile, vom avea două sau trei săptămâni de adunări în aer liber. Atunci nimeni nu va putea spune nimic, pentru că vom închiria o fermă sau un teren de fotbal și vom merge acolo. Tot ce ne trebuie este să avem acel cort. Apoi vom începe să avem serviciile, în conformitate cu o viziune de la

Domnul.

Ieri, în timp ce mergeam pe stradă am fost strigat de un vechi prieten: „Salut Billy, ce mai faci?” M-am oprit și l-am privit: era cu părul alb ca zăpada, cu burta mare și are un băiat cam de vârsta fiului meu. Când eram tineri umblam împreună. În vremea aceea eram doi flăcăi chipeși, dar acum am îmbătrânit amândoi. Acest lucru m-a făcut să mă simt foarte ciudat, iar când am ajuns acasă fiul meu mai mic m-a întrebat:

„De ce ești trist, tati?”

„Oh, nu pot să-ți explic, scumpule. Pur și simplu, nu pot.”

M-am uitat la Elija Perry și la doamna Perry și m-am gândit că doar ieri erau un cuplu tânăr cu părul negru și locuiau în apropiere de noi. Îmi amintesc că în vremea aceea aveam o barcă veche, Wahoo, și obișnuiam să mergem noaptea la pescuit pe râu. Acum îi văd pe amândoi cu părul cărunt, iar aceasta spune un singur lucru: că nu mai avem prea mult timp.

Acesta este motivul pentru care vreau să îmi socotesc fiecare zi din viață pentru El; vreau ca în timpul care mi-a rămas, să fiu undeva, într-un loc unde să pot face ceva, cât de puțin pentru El, chiar dacă aceasta ar însemna să stau la un colț de stradă mărturisind spre slava și gloria lui Dumnezeu. Acesta este scopul pentru care sunt aici.

Eu am aici sus un mic loc secret la Green's Mill, Indiana, care nu este un oraș, ci mai degrabă a ajuns o pustietate, pentru că unii au pus mâna pe locurile lui frumoase și nici nu te lasă să mai pui piciorul pe acolo. Totuși, eu am o grotă care nu poate fi găsită de nimeni și unde mă duc noaptea. Ei nu mă pot vedea nici când intru, nici când ies și oricât s-ar strădui, nu pot intra în ea, nu contează unde este. Mie îmi place să merg acolo și să vorbesc puțin cu Domnul, fiindcă o simt ca o

necesitate.

Soția mea împreună cu Rebeca, Sara și prietenii lor, doresc să vină aici pentru a vizita puțin împrejurimile, așa că dacă va fi cu voia Domnului, vom rămâne pentru următoarele trei săptămâni.

Acesta este motivul pentru care m-am gândit că ar fi bine să avem un cort ca să nu-i îngheșuim pe oameni în Tabernacol... Totuși, acest lucru îi aparține Domnului să ni-l dea. Și este cu aer condiționat. Mă gândesc că dacă vom avea adunări doar duminică dimineața și seara, aceasta le va permite oamenilor să plece acasă și să aștepte până la următoarele adunări.

În ce privește Mesajul despre revărsarea acelor ultime Potire, nu cred că va putea fi adus acum din cauză că este foarte mare. Totuși, mă voi ruga pentru bolnavi și voi aduce câteva Mesaje pentru biserică, așa cum mi le va da Domnul.

În cursul săptămânii voi merge undeva în sălbăticie și voi studia, iar duminică dimineața mă voi întoarce pentru serviciul de dimineața și pentru cel de seara. Am avut o discuție cu scumpul nostru păstor, fratele Neville, și l-am întrebat dacă este de acord cu faptul că i-am ocupat toate serviciile. Dar el este bucuros să le cedeze în favoarea mea.

Voi nu vreți să fiți în Arizona în această perioadă a anului. Zilele trecute, la Parker au fost 140⁰ F (60⁰ C). Acolo locuiește fratele Craig din biserica de aici. Dacă spargi un ou, se va prăji înainte de a atinge pământul. (Fratele Branham râde). Nu este nici un pic de umezeală, așa că până și saliva ți se uscă în gură. În perioada aceasta este ca un cuptor, dar în lunile noiembrie, decembrie și ianuarie este minunat. În schimb, când se apropie martie, aprilie, este bine s-o iei din loc dacă vrei să nu te sufoci.

Astfel, fratele Capps și ceilalți au venit chiar în timpul acela, și cred că aceasta i-a făcut să iasă afară. Poate Domnul a făcut aceasta cu un scop, deoarece El este Cel ce rânduieste pașii celui neprihănit, pentru că uneori este foarte greu.

Când am fost în Africa, eram sigur că merg în voia lui Dumnezeu, pentru că acum un an când am fost în Sud și am ținut câteva adunări, m-am întâlnit cu câțiva din organizația aceea și mi-au spus: „Ai putea veni prin Oamenii de Afaceri Creștini, dar noi nu vrem să avem nici o legătură cu ei.”

Ei bine, eu n-am vrut să pornesc vreun conflict între oamenii aceia, ci dimpotrivă, dorința mea a fost să-i fac să se simtă bine împreună, așa că le-am trimis o scrisoare în care le-am scris următoarele: „Vă amintiți că am încercat să intru în Africa cu ani în urmă, pentru că am simțit că slujba mea acolo nu s-a încheiat încă.”

De ce aș merge în Africa, dacă aici în America am șase, șapte sute de orașe care mă cheamă, lăsând afară Canada, Mexico, sau alte locuri?” De ce aș vrea să merg acolo? Dar în inima mea este ceva care mă trage tot timpul spre Africa; este ceva ce iubesc la oamenii aceia de culoare și doresc să merg acolo numai și numai pentru ei. Problema este că unii din conducătorii de acolo sunt de părere că nu ar trebui să fac aceasta. Totuși, vreau să merg la prietenii mei de culoare, deoarece Domnul mă cheamă acolo. Alții de acolo au doctori și tot ce le trebuie, în timp ce săracii băștinași nu au nimic. Eu simt că ei sunt cei care se pare că-L primesc. Ei sunt aceia. Există ceva cu privire la aceasta.

Când ajungi la un anumit punct, crezi că ești atât de deștept încât știi totul, dar când se întâmplă aceasta, Dumnezeu nu mai poate face nimic cu tine. Dacă ajungi însă în punctul în care vrei să ascuți și să înveți, este timpul când Dumnezeu poate intra să-ți vorbească.

Deci le-am scris o scrisoare și le-am spus: „Să nu uitați că în ziua judecății, mâinile acelea osoase se vor ridica și vă vor condamna. Sângele lor va fi asupra voastră,

nu asupra mea, pentru că eu încerc de zece ani să vin acolo.”

M-am dus și am expediat scrisoarea, și în timp ce mă întorceam acasă, Ceva mi-a zis: „Vezi că Sidney Jackson merge într-o excursie de vânătoare!” Cam în același timp, Domnul i-a vorbit și fratelui Jackson și i-a zis: „Leul de culoare galbenă, tabăra fratelui Branham; Durban, adunare mare.”

Înainte, fratele Jackson era foarte împotriva botezului în Numele lui Isus Hristos, iar soția lui era și mai împotrivoitoare. Mai mult, la un moment dat a vrut chiar să-l părăsească din cauza aceasta. Dar vă spun ceva: Nu am văzut în viața mea oameni mai devotați ca ei. Acum au cam o sută cincizeci de predicatori pe acolo, botezați în Numele lui Isus Hristos, iar focul trezirii s-a aprins în întreaga țară. Da, Mesajul cuprinde toată Africa, o mulțime de aviatori și oameni mari, primind botezul în Numele lui Isus Hristos.

Vă spun sincer că niciodată n-am avut de-a face cu o împotrivire atât de mare. Și chiar înainte de plecare, în ultima clipă, mi-au scris pe viză: „Nu poate participa la nici un fel de servicii religioase! Are voie să meargă numai la vânătoare.” Așadar eram clasat.

Totuși, am spus: „Nu-mi pasă ce face diavolul! Voi merge pur și simplu la fratele Jackson, pentru că așa mi-a spus Domnul. Nu știu ce va fi cu leul de culoare galbenă și cu toate celelalte lucruri, dar știu că Dumnezeu mi-a spus să-l vizitez pe Sidney Jackson, să merg la vânătoare.” Și am adăugat: „Voi merge.”... Am avut una din cele mai frumoase excursii, iar acolo am aflat ce s-a întâmplat de fapt.

Acesta este motivul pentru care mă gândesc că dacă va fi cu voia Domnului, în luna octombrie pot să merg din nou în Africa, pentru câteva adunări. Adevărul este că guvernul s-a temut că acele adunări adună prea mulți oameni împreună. Dacă aș fi avut în spatele meu o organizație religioasă sau pe Oamenii de Afaceri Creștini, guvernul ar fi trimis imediat poliția ca să mă protejeze, deoarece organizația respectivă avea reprezentanți în guvern, dar așa...

De exemplu, dacă ar fi fost douăzeci și cinci de oameni dintr-o organizație și douăzeci și cinci din alta, nu ar fi ajuns pentru că trebuie să fie acolo chiar conducătorul organizației respective.

În ce-i privește pe Oamenii de Afaceri Creștini, ei sunt o grupare care nu aparține de nici un cult, ci reprezintă toate bisericile. Astfel, a trebuit să mă întâlnesc cu conducătorul lor, domnul Simon, un bărbat foarte cumsecade, ca să discutăm despre această problemă, pentru că ei stabilesc întâlnirile, iar restul bisericilor se aliniază împreună. Vedeți? Cred că vom avea una din cele mai mari adunări din Africa.

Știi care este părerea mea cu privire la toată problema aceasta? Dacă vrei să faci un lucru bun, primul lucru pe care trebuie să-l faci este să vezi dacă ești în voia Domnului, să te verifici cu Cuvântul, iar dacă totul este conform Cuvântului, nu există nimic să-ți poată sta împotriva. Indiferent câte piedici ridică Diavolul pe drum, doar mișcați-vă peste vârful lor.

Chiar am vorbit cu soția mea, cu fratele Wood și cu câțiva prieteni și le-am spus că au fost cam cinci ani în care pur și simplu nu am știut ce să fac, și din cauza aceasta am fost foarte nervos. Vedeți, trezirea printre biserici, a murit; oricine știe aceasta, pentru că se simte peste tot, chiar și în acest Tabernacol. Este o lovitură aproape mortală. De ce s-a ajuns aici? Pentru că entuziasmul oamenilor pentru trezire s-a stins. Duceți-vă prin biserici și veți vedea cum păstorul se învârte să spună un mesaj scurt sau ceva, după care predica alunecă spre alte lucruri, cum ar fi: la ce petrecere urmează să mergă sau ceva de felul acesta. Se pare că peste tot este lovitură de moarte, acest lucru fiind observat chiar și de Billy Graham și de Oral Roberts.

După cum știți, domnul Allen are ceva probleme, Oral Roberts și-a construit acea clădire care a costat cincizeci de milioane de dolari, alții au alte probleme, și astfel n-a mai rămas nimeni pe câmpul Evangheliei.

Dacă vă amintiți, în urma unei vedenii am plecat la Tucson, să văd ce vrea Domnul să fac. El m-a întâlnit acolo sus, așa cum v-a spus aici că va face, în forma celor șapte Îngeri, și mi-a spus să mă întorc aici pentru că urmează să fie deschise cele șapte Peceți, ceea ce s-a întâmplat întocmai.

Apoi, când eram cu fratele Wood, El mi-a spus să arunc o piatră în sus, iar când piatra a căzut, a spus: „Vei vedea slava lui Dumnezeu!”

A doua zi, a venit din cer acel vârtej de vânt și știți ce s-a întâmplat. Când vârtejul s-a ridicat, ei m-au întrebat ce s-a întâmplat, iar eu le-am răspuns: „A vorbit trei cuvinte în trei mari explozii!” Oamenii au auzit numai explozia. Eu am înțeles ce a spus El. Și Domnul a spus: „Judecata va lovi Coasta de Vest!” Două zile mai târziu, Alaska a fost pe punctul de a se scufunda din cauza cutremurelor și a tunetelor. Puteți vedea că în fiecare zi au loc cutremure de pământ care zguduie totul în zona aceea.

Ultima adunare pe care am avut-o la Los Angeles, am ținut-o la „Auditorul Baltimore” și am vorbit mesajul „Alegerea unei mirese!” Probabil aveți înregistrarea. Printre altele am spus: „Femeia reflectă caracterul și ambițiile bărbatului. Unul își ia o fată tânără, să-i fie soție; altul își ia o fată modernă care este o Ricketa obișnuită, ea arătând ce este el... Dacă se căsătorește cu o regină a frumuseții, cu o regină a sexului sau orice este ea, aceea arată ce este de fapt în el. Dar creștinul caută caracterul acelei femei, pentru că dorește să-și întemeieze un cămin împreună cu ea.” Apoi am continuat: „Hristos ne arată cum va fi Căminul nostru viitor, conform Cuvântului Său. Ce fel de Soție Își va alege El? O prostituată denominațională? Niciodată! El va alege întotdeauna o femeie care este supusă Cuvântului Său și se identifică cu El. Aceea va fi Mireasa.

Când am spus aceste cuvinte, am fost atins de Ceva și n-am mai știut nimic timp de treizeci de minute. A urmat o profecie. Primul lucru pe care mi-l amintesc este că mă plimbam pe stradă cu Billy și cu fratele Mosley. Domnul a zis: „Capernaume, tu care te numești cu nume de Îngeri („Los Angeles” înseamnă „Orașul îngerilor”), te-ai înălțat spre cer, dar vei fi coborât în iad, pentru că dacă s-ar fi făcut în

Sodoma lucrările puternice care s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi!" Eu am fost total inconștient când a spus aceasta. Vedeți?

Apoi am început să-L slăvesc pe Hristos și să-i spun bisericii: „O, femeilor, indiferent cât am încercat să vin la voi și să predic împotriva acestor lucruri, și voi, bărbaților, voi predicatorilor, v-ați înțeles în mod constant să faceți la fel. Voi treceți peste El ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu n-ar însemna nimic pentru voi!”

Când am înțeles acele cuvinte, mi-am zis că trebuie să fie pe undeva prin Biblie un text și l-am găsit. Este vorba de locul unde Isus mustră Capernaumul, pe coasta mării. În seara aceea, m-am dus acasă și am citit în Biblie, apoi am luat cartea de Istorie și m-am uitat ce scrie despre Sodoma și Gomora. Erau două orașe prospere, un cartier general al lumii vechi, iar Capernaum era la fel ca ele. Voi știți desigur, că el s-a scufundat din cauza unui cutremur puternic și zace pe fundul Mării Moarte. Isus a vorbit despre acest oraș când a zis: „*Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Dacă s-ar fi făcut în Sodoma lucrările care s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi. Dar acum vei fi coborât în iad!*” (Matei 11.23). La vreo două sau trei sute de ani după profeția Lui, toate orașele acelea de coastă stau încă în picioare, în afară de Capernaum, care zace în adâncul mării. Un cutremur de pământ l-a scufundat în mare.

El a spus prin profeție: „Los Angeles va fi pe fundul mării!” După încheierea adunării am plecat acasă, apoi în Africa. În timp ce eram în Africa, am auzit că a avut loc un cutremur puternic. Voi ați văzut-o pentru că s-a transmis. Câteva case mari și frumoase s-au prăbușit, un motel și așa mai departe. În urma acestui cutremur de pământ s-a făcut o crăpătură de doi sau trei țoli (șapte centimetri), începând din Alaska, prin insulele Aleutian și mai departe în ocean, cam o sută cincizeci sau două sute de mile. Apoi vine înapoi prin San Diego, trece prin California, prin Los Angeles și iese prin partea nordică a Californiei, printr-un loc micuț numit San Jose.

Cu acea ocazie, televiziunea a luat un interviu unui om de știință, iar acesta a spus: „Sub acea falie este numai lavă agitată, care ar putea izbucni oricând și așa va fi.”

„Aceasta înseamnă că s-ar putea scufunda toată?” a întrebat reporterul.

„Nu s-ar putea! Ea trebuie să se scufunde.”

„Dar se va întâmpla peste mulți ani, nu?”

„Se poate scufunda peste cinci minute sau peste cinci ani, nu știm aceasta.”
Vedeți, el a spus „cinci ani”, dar acest lucru nu este chiar atât de important. După cum am spus acea profeție sub inspirație, El a pus judecata Coasta de Vest, apoi a spus că Los Angeles este ca și dus. Acesta este adevărul. Eu nu știu când, dar acest lucru se va întâmpla sigur!

Oh, ce s-a întâmplat? Voi știți că odată am avut șapte continente, iar acum avem doar șase, pentru că unul s-a scufundat între Statele Unite și Africa. Acesta este un fapt istoric și voi știți despre el.

Dacă nu mă înșel, am vorbit despre aceasta într-o predică pe care am ținut-o când era diacon fratele Perry. Eu am uitat această predică, dar mi-a adus-o sora Simpson zilele trecute. Mi-am notat într-o cărticică ceea ce am spus atunci: „Valurile vor transforma totul într-un pustiu.” Aceasta s-a spus cu treizeci de ani în urmă.

Voi știți că Marea Salton este cu vreo două sute de picioare (61 de metri) sub nivelul mării, dar dacă sute și sute de mile pătrate se scufundă în pământ, aceasta ar provoca un val de reflux până în Arizona. Cu siguranță.

O, noi suntem la sfârșitul timpului, în ceasul glorios al apariției Domnului Isus, iar Biblia spune: *„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și epidemii; vor fi arătări înspăimântătoare și inimile oamenilor cedează de teamă.”* Dar *„când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea*

voastră se apropie." (Luca 21.11+28). Oh, Doamne!

Națiunile se sfărâmă, Israel se trezește;

Semnele care profeții le-au prezis.

Zilele neamurilor sunt numărate, cu dureri îngreunate;

Întoarceți-vă o risipiților la ai voștri. (Fiți siguri că ați făcut-o!)

Ziua răscumpărării se apropie.

Inimile oamenilor cedează de teamă.

Fiți plini cu Duhul lui Dumnezeu,

Candelele voastre să fie umplute și curate

Priviți în sus: răscumpărarea voastră se apropie!

Profeții falși mint, Adevărul lui Dumnezeu îl neagă,

Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru.

Ați văzut zilele trecute cum a întors El fotografia aceea? Fotografia celor șapte

Îngeri care s-au ridicat, a fost întoarsă în partea dreaptă, și acolo este fața Domnului Isus privind din nou spre pământ.

Vă mai amintiți când am predicat despre cele șapte Epoci ale Bisericii și nu puteam înțelege de ce Isus avea părul alb deși era un Om tânăr? M-am uitat în Biblie, iar acolo scria că El a venit la Cel Îmbătrânit de zile, al Cărui păr era alb ca lâna. Isus avea doar treizeci și trei de ani și jumătate când a fost crucificat, deci cum era posibil să aibă totuși părul alb?

L-am întrebat pe fratele Jack Moore, care este un teolog renumit, iar el mi-a răspuns: „Oh, frate Branham, acesta este Isus în starea Lui proslăvită. După moartea, îngroparea și învierea Sa, El s-a întors la acea stare.” Pentru un teolog aceste cuvinte sună bine, dar ceva nu se potrivește.

Apoi am început să vorbesc despre prima epocă a Bisericii și atunci a venit Duhul Sfânt și a descoperit-o. Acum o aveți chiar în epocile Bisericii. Cred că în curând va apărea cartea și în ea veți avea toate detaliile. Când am ajuns la versetul care spune că „*El avea părul alb ca lâna albă*”, Duhul Sfânt a arătat că este vorba de Isus ca Judecător. Pe vremuri, judecătorii din Anglia purtau în timpul proceselor o perucă albă care arăta că aveau autoritatea supremă. Aceasta se vede și în fotografie dacă e întoarsă lateral. Părul și barba lui sunt negre, dar deasupra se vede peruca albă care arată autoritatea: El este Autoritatea Supremă. De fapt, chiar Dumnezeu a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați!*” (Matei 17.5).

Acolo este El cu cei șapte Îngeri, Mesajul, care a fost cele șapte ruperi ale celor șapte Peciți care au descoperit sămânța șarpelui și toate celelalte taine ascunse. El poartă acea perucă albă, semnul Autorității Lui Supreme. Biblia spune că El și-a schimbat înfățișarea sau S-a schimbat „En morphe”. Acest cuvânt vine din limba greacă și se traduce ca: „Un actor care joacă mai multe roluri.” Astfel, în primul act El era Dumnezeu, Tatăl; în actul al doilea El este același Dumnezeu, Fiul; iar în actul al treilea este același Dumnezeu în noi, Duhul Sfânt. Vedeți? Acolo este El, iar Cuvântul Lui este Suveran și arată că trăim în zilele din urmă.

Când m-am întors din Africa m-am simțit foarte obosit. Voi știți că la ei este noapte acum, din cauza diferenței de fus orar, și a trebuit să mă adaptez. Am călătorit foarte bine și am avut parte de una dintre cele mai bune vânători din viața mea. Billy a făcut câteva fotografii pe care vi le poate arăta când va avea timp.

De curând am avut un vis. Întotdeauna visez că sunt înapoi la Compania de Servicii Publice. În visul acesta se părea că nu mi-au dat nici o sarcină și că puteam face tot ce voiam, așa că mi-am zis: „Acum sunt propriul meu șef!” și m-am dus să înot. Când am ajuns la apă, mi-am dat jos hainele mele și m-am îmbrăcat în haine de înot. Eram singur și m-am gândit: „Stai puțin! Nu este corect ce fac, pentru că Compania mă plătește în timpul acesta!” Dar după aceea mi-am zis: „Ei bine, am făcut ceva, am colectat banii!” Dar umblând în jur, mi-am pierdut toate notele de plată și aveam la mine și banii mei și banii lor puși împreună. Cum voi ști cine a plătit factura și cine nu? Aceasta s-a întâmplat pentru că nu am fost atent. Nu este bine! Îmi rămâne un singur lucru de făcut: să mă duc la șeful meu și să-i spun ce s-a întâmplat”. Acela era Don Willis. M-am dus la el și i-am zis: „Don, să știi că am pierdut notele de plată, dar am adus toți banii pe care i-am avut la mine. Îi las la casierie, iar când vor veni oamenii, ei vor avea o chitanță care va dovedi că am primit nota lor de plată. Acesta este singurul mod de a rezolva problema.” Apoi m-am trezit.

Noi am locuit la sora Larson, care a fost foarte drăguță cu noi. Nu știu dacă este aici. Ei nu-i place să spun aceasta, dar este o doamnă foarte cumsecade, iar noi am locuit în camerele ei. Sora avea două apartamente mici, iar noi le-am închiriat pe amândouă. Astfel, eu și soția dormeam într-o cameră, iar în cealaltă primeam oamenii când puteam; acolo există câteva paturi duble.

Când m-am trezit, soția mea dormea încă, dar după o vreme s-a trezit și ea. Am întrebat-o: „Ai dormit bine?”, iar ea mi-a răspuns: „Nu.”

Eu i-am spus că am avut un vis groaznic, în care se făcea că lucram din nou la Compania de Servicii Publice, apoi am întrebat-o: „Oare ce am făcut?”

Îmi amintesc că în tinerețe obișnuiam să merg la Salem, Indiana, de unde îmi cumpăram micul dejun, un bol de fulgi de ovăz. Era atât de cald încât simțeam nevoia să mănânc micul dejun. Eu plăteam zece cenți, iar șeful venea și zicea: „Știi ce au spus în adunare? „Cine este zgârcitul care plătește zece cenți pentru micul dejun? Ar fi trebuit să plătești cel puțin cincizeci de cenți.” Voi știți că în vremea aceea era ceva să ai un mic dejun de cincizeci de cenți, așa că i-am zis șefului:

„Păi, eu nu mănânc atât de mult!”

„Ei bine, dar ceilalți au luat de cincizeci de cenți. Ar trebui să schimbi și tu cincizeci de cenți.”

„Dar nu o folosesc.”

„N-are importanță, schimbă-o oricum.” Când l-am auzit ce spune, mi-am zis: „Trebuie să cer de cincizeci de cenți, ca să mănânc de zece cenți.” Astfel, ieșeam pe stradă și găseam câțiva copii care nu-și puteau permite un mic dejun și le dădeam patruzeci de cenți ca să-și cumpere unul.

În timp ce stăteam pe marginea patului și cugetam la această întâmplare din tinerețe și la vis, m-am gândit: „Oare lucrul acesta stă împotriva mea?”

Îmi amintesc că nu demult, au venit în patrulare, au dărâmat curtea din spate, și au zis: „Scrie nota de plată și o vom achita!” Ei au dreptul să patruleze, dar trebuie să plătească pentru pagubele făcute.

Totuși, eu le-am scris o scrisoare în care le-am spus: „Nu-mi datorați nimic!” Am făcut aceasta cu gândul că vor rămâne în contul celor patruzeci de cenți. Poate în timpul acela am cheltuit douăzeci sau treizeci de dolari, dând-o la copiii.

După ce m-am gândit la această întâmplare, am continuat să cuget și atunci mi-a venit în față un copac mare sub care se jucau copiii. Patrula a venit cu un elicopter și mi-a zis: „Billy, ce zici dacă tăiem copacul acela mare?”

„Nu-l tăiați, pentru că o să-l curățăm frumos,” le-am răspuns eu. „Îl vom curăța eu și fratele Wood.”

„Bine, atunci vom chema omul de aici și-l va curăța.”

„Eu nu-l voi tăia”, am spus eu.

După aceea, am plecat într-o călătorie, iar când m-am întors, am văzut că-l tăiaseră de la pământ. Apoi am avut un proces.

Gândindu-mă la toate acestea, am zis: „Ei bine, Doamne, aceasta clarifică lucrurile și șterge ceea ce am datorat.” Astfel mi-a trecut prin minte că era în ordine, așa că am lăsat-o să treacă. Ei bine, eu încă o visam.

Voi știți că după ce ne trezim, primul lucru pe care-l facem este să ne rugăm împreună, iar seara când mergem la culcare facem la fel. Deci, după ce ne-am rugat, soția s-a dus să pregătească micul dejun pentru copii, iar eu m-am retras și am început să mă rog: „Doamne, cred că am fost un om rău. Oare ce am făcut de nu pot scăpa nicicum de Compania aceea de Servicii?”

M-am dus să fac o baie, iar când am revenit în cameră, se părea că ceva îmi spunea: „Poate împiedic slujba Lui!” Atunci m-am gândit că au trecut cinci ani de când nu am făcut nimic, ci doar L-am așteptat pe El.

Într-una din zilele acestea, stăteam acolo sus și priveam cum se construiește noua

noastră casă. A venit și fratele Mosley, și am început să discutăm împreună:

„Acesta este doar un dar mic de la Tatăl meu,” i-am zis eu. El a început să plângă, iar eu am continuat: „Vezi tu, El a spus că cine lasă casă, pământuri, mamă, tată, și toate celelalte lucruri, va primi însutit în viața aceasta și Viață veșnică dincolo. Vezi, a trebuit să părăsesc Tabernacolul pe care-l iubesc atât de mult și casa pe care mi-a dat-o Domnul, iar în schimb am primit casa aceasta de aici din spate. El este cu adevărat minunat.” Fratele continua să plângă.

„A trebuit să mă despart de tot și să vin aici, în deșertul acesta.” Mă întreb adesea: „Oare de ce m-a adus Domnul în deșertul acesta unde nu sunt decât scorpioni și monștri Gila?”

Dar nu este numai un deșert fizic, ci și unul spiritual. Oh! Aici nu este nici o viață spirituală, nici o biserică, ele sunt împotriva... N-ați văzut așa ceva în viața voastră! Nu este nici măcar o biserică la care să mergem, sau ceva, așa că oamenii sunt aproape morți spiritual. Este o mare diferență între oamenii de aici și cei de acolo.

Voi stați sub Duhul lui Dumnezeu, și viața voastră devine dulce și blândă, ca apa care face să crească iarba și mugurii moi. Dar în Arizona nu poate crește această iarbă, ci doar cactuși. Din cauza secetei, frunzele lor se răsucesc și devin țepi. Așa se întâmplă și când începe să se usuce biserica: fiecare îl împunge pe celălalt. Vedeți, voi trebuie să aveți ape moi de ploaie, să vă înmoaie, să facă frunze și umbră pentru pelerinul care trece.

Ceva îmi spunea: „Poate trădezi slujba lui Dumnezeu.” Astfel, m-am rugat să primesc o vedenie.

Tocmai primisem o Biblie nouă de la Meda și una de la fratele Brown din Ohio; amândouă în același timp, la Crăciun, așa că, am luat una dintre Bibliile noi și am zis: „Doamne, în vechime Tu aveai pe „Urim și Tumim.”

Acum, lăsați-mă să vă spun. Desigur, nu se înregistrează, de aceea vă spun aceasta. Să nu procedați niciodată așa, pentru că nu este bine!

Dar eu am spus: „Doamne, în trecut, când cineva avea un vis era dus în față la „Urim și Tumim” și spunea acel vis. Dacă Lumina supranaturală strălucea pe acele pietre, visul era adevărat, iar dacă nu, însemna că nu vine de la Tine. Preoția aceea și acel Urim și Tumim s-a terminat, iar acum Biblia Ta este Urim și Tumim. Fie ca niciodată să nu mai fac aceasta! Te-am rugat de mai multe ori să-mi arăți de ce visez aceste vise. Ce am făcut? Descopere-mi dacă am greșit în fața cuiva, fiindcă dacă este așa, mă voi grăbi să îndrept lucrurile. Dacă datorez ceva Companiei Serviciului Public, dacă am făcut ceva greșit față de ei sau față de o altă persoană, dacă Ți-am greșit cu ceva Ție, lasă-mă să știu să mă pot corecta. Dacă știți că aveți ceva de rezolvat, faceți-o chiar acum! Nu așteptați, pentru că mâine s-ar putea să fie prea târziu. S-o facem acum.

Apoi am spus: „Sunt sigur că în Cuvântul lui Dumnezeu, din Geneza până în Apocalipsa, există un caracter care să răspundă întrebărilor și frământărilor mele. Dacă există, și Tu ai mers după el din cauza aceasta, fă ca atunci când voi deschide Biblia, să mi se deschidă chiar la acel pasaj. Unde am greșit, ce vrei Tu să fac sau ce nu am făcut.”

Am închis ochii și am lăsat Biblia să se deschidă singură, apoi am pus degetul pe pagină. Era Geneza 24.7. Textul acesta este în legătură cu trimiterea lui Eliezer, slujitorul credincios al lui Avraam, să caute o mireasă pentru Isaac. Imediat m-au cuprins fiori pentru că și mesajului meu are aceeași însărcinare: să scoată Mireasa afară.

Avraam i-a zis slujitorului său: „...te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaanitilor, în mijlocul cărora locuiesc,

ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu, Isaac.” (Geneza

24.3-4). Și slujitorul i-a răspuns: „Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze în țara aceasta.” (v.5).

„Dacă femeia nu va vrea să te urmeze, vei fi dezlegat de jurământul acesta pe care te pun să-l faci.” Și a continuat: *„Domnul Dumnezeuul cerului, va trimite pe Îngerul Său înaintea ta să te călăuzească.”* (v. 8+7). Slujitorul s-a dus direct la rudele lui Avraam, iar când a ajuns acolo, s-a rugat și astfel a întâlnit-o pe frumoasa Rebeca, care a devenit mireasa lui Isaac.

Un mesaj desăvârșit, înapoi la Cuvânt: „Du-te și ia Mireasa aceea!” Aceasta este însărcinarea mea și de aceea sunt aici: să chem afară o Mireasă pentru El.

Cred că vă amintiți vedenia despre care am vorbit în California și în care am văzut Mireasa. Mai întâi, am văzut cum a trecut Mireasa, apoi au trecut Miss America, Miss Asia și toate celelalte biserici. Oh, a fost cea mai cumplită priveliște pe care am văzut-o vreodată! Dar la sfârșit a trecut din nou aceeași Mireasă. Și am văzut cum una sau două dintre ele au ieșit din pas, iar eu m-am grăbit să le îndemn să urmeze cadența. Aceasta trebuie să fac: să țin Mireasa în pas, să caut omul acela.

Când am înțeles aceasta, am spus: „Dumnezeule, mă întorc acasă, îmi reînnoiesc promisiunile și încep din nou!” Aceasta este ceea ce ne-am planificat să facem, de aceea sunt aici.

Cred că va fi bine dacă vom începe să facem aceasta începând cu data de 18 iulie, adică de duminica viitoare dimineața, când vom avea două servicii: unul dimineața și unul seara; duminica următoare și duminica următoare. Credeți că este bine așa? („Amin”). Vă mulțumesc.

Acum aș vrea să faceți ceva pentru mine. Dacă mai sunt și alte adunări pe data de 18 iulie, vă rog să nu le scrieți. Nu de alta, dar nu vom putea obține auditoriul. Voi știți că vin tot felul de oameni și nu vrem ca oamenii să vină și să fie descurajați.

Noi trăim în zilele din urmă. Oficialitățile spun că oamenii care vin, ajung prea devreme, conturbă elevii, și fac una sau alta. Apoi, localul este prea mic, iar șeful pompierilor spune și el una și alta. Știți cum este.

Deci, dorința mea este să vorbesc despre aceste Potire și acele Trâmbițe. Ele vin sub alt lucru. Astfel, vin Potirele pe acolo, sunarea trâmbițelor; dar noi dorim să luăm toate lucrurile și să le legăm împreună.

Câți ați citit transcrierea făcută de fratele Vayle pentru mine, în care a corectat textele gramaticale? Ați citit-o? Ați făcut-o doi sau trei. Cred că ai făcut o lucrare bună, frate Vayle, o slujbă adevărată! Cred că și sora Vayle a făcut-o; tu ai scris-o și ea a făcut-o. Vedeți, eu nu sunt întotdeauna împotriva femeilor, este adevărat, soră Vayle?

Acum haideți să citim ceva din Scriptură, pentru un masaj de cincisprezece, douăzeci de minute.

Am un carnețel pe care mi l-a cumpărat fratele Vayle, iar când vreau să vorbesc despre ceva, îmi trec notițele în el. Așa am făcut și când am dorit să vorbesc despre Steaua dimineții, am desenat o stea. Când vreau să predic despre ceva, trec acolo tot felul de simboluri, schițe și altele, încât nimeni nu poate înțelege nimic. În timp ce conduc mă gândesc la subiectul acela, apoi notez tot ce-mi trece prin minte, tot felul de semne, cruci, poduri și alte lucruri pe care le înțeleg numai eu. Când am vrut să predic despre coborârea Stelei, am făcut o piramidă și deasupra ei am pus steaua cu șase colțuri a lui David venind în jos. În felul acesta, știu unde să merg în Scripturi; când Moise a făcut ceva anume, trec niște linii anume.

Pentru dimineața aceasta am ales un subiect pe care mi l-am notat aici și care cred că-mi va lua cam douăzeci de minute.

Totuși, în seara aceasta nu voi ocupa serviciul fratelui Neville, ci îl voi lăsa pe el să vorbească, iar eu mă voi odihni puțin în timp ce-l voi asculta.

Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, duminică dimineața vom începe serviciul. Rugați-vă pentru mine...

Frații au zis: „Ei bine, putem merge la Louisville sau jos în New Albany”, dar adunarea era planificată pentru Jeffersonville, de aceea voi merge la Louisville și New Albany altădată.

Acum haideți să ne plecăm capetele și să vorbim puțin cu El.

Doamne Isuse, cu siguranță suntem un popor mai binecuvântat decât putem gândi sau înțelege. Dacă printre noi s-ar afla un om bogat, un diplomat sau cineva din altă țară, am considera că este un privilegiu să-i avem aici, dar astăzi Îl avem pe Dumnezeu cerurilor și nu doar printre noi, ci și în noi, locuind în noi și trăindu-Și propria Viață prin noi. Îți suntem foarte recunoscători pentru aceasta, Doamne. Desigur, aceasta este dincolo de înțelegerea noastră.

Noi am vorbit despre călătoria în Africa, despre servicii și despre lucrurile pe care am încercat să le aranjăm pentru timpul cât vom sta aici în Indiana. Mă gândesc că, într-un fel sau altul, Tu ești Cel care ne conduci la cortul acela, ca să se împlinească vedenia pe care mi-ai dat-o. Tată, să se facă voia Ta, fiindcă noi predăm totul în mâna Ta. Dacă totuși este ceva contrar voii Tale, fă-ne cunoscut ca să putem umbla în voia Ta desăvârșită.

Binecuvântează-ne în aceste câteva minute și vorbește-ne prin Cuvântul Tău, Doamne, pentru că Cuvântul Tău este Adevărul, și Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Să deschidem Bibliile la **Marcu 8.34-38** și să citim cuvintele Lui. Mie îmi place să citesc ce spune El, pentru că este Adevărul:

Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze.

Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va mântui.

Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?

Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”

Din versetul acesta: ***„Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, Se va rușina și Fiul omului”***, aș vrea să iau titlul: ***„A te rușina de El.”***

Cuvântul „a se rușina” înseamnă „a se simți stânjenit, jenat,” adică te confrunți cu ceva de care ești stânjenit, jenat, și te rușinezi.

Există un singur lucru care te face să te rușinezi: faptul că nu ești sigur pe ceea ce vorbești. Dacă ești sigur de ceea ce spui, poți vorbi cu oricine despre acel lucru și nu ai nici un motiv să-ți fie rușine, dar dacă te simți deplasat, aceasta dovedește că nu ești sigur și atunci te simți rușinat.

Ați observat că în zilele noastre sunt foarte mulți oameni cărora le este rușine cu Cuvântul? Noi știm că El și Cuvântul sunt Același: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” Același ieri, astăzi, și în veci! (Ioan 1.1+14).

Și El a spus: „*oricine se rușinează de Mine și de Cuvântul Meu...*”, iar El și Cuvântul Lui sunt Unul, ceea ce înseamnă că oricine se rușinează de Cuvântul Său, în această generație păcătoasă, va fi pus deoparte pentru că și „Eu mă rușinez de el.”

Am observat că dacă astăzi întrebi pe cineva: „Ești creștin?”, ți se răspunde: „Desigur, eu sunt creștin!” Vedeți?

Dar întrebați-l: „Crezi Cuvântul lui Dumnezeu care spune că aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede?” Oh! Chiar fețele predicatorilor se vor roși. Vedeți?

„Vă este rușine să vorbiți de vindecarea divină? Vă este rușine să credeți toată Evanghelia? Vă este rușine cu experiența de la Rusalii?” Dacă da, înseamnă că vă este rușine cu Cuvântul Lui, pentru că acesta este Cuvântul Lui făcut trup în voi.

Cuvântul Lui trebuie să fie viu pentru fiecare generație. El a trăit în zilele lui Moise și în tot timpul Vechiului Testament, pentru că Biblia spune în Evrei 1.1: „*Dumnezeu a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri.*”

Profeții aceia, mesagerii dragi ai lui Dumnezeu, au venit fără sprijinul vreunei biserici, organizații sau altceva, și au înfruntat împărați, împărății, biserici și orice lucru, iar când au fost duși în fața preoților, nu le-a fost rușine să țină mărturia Lui pentru că Îl aveau direct pe „Așa vorbește Domnul!”

Dacă observați, într-un sens, în Vechiul Testament, când profetul venea cu „Așa vorbește Domnul!”, lua locul lui Dumnezeu. Vedeți? Când Îl punea înaintea pe „Așa vorbește Domnul”, profetul cădea chiar în Dumnezeu, și acționa ca Dumnezeu. Apoi spunea Mesajul, care era Dumnezeu vorbind prin el: „Așa vorbește Domnul!”

Mă gândesc la profeții din vechime care, prin Mesajul adus îi jigneau pe împărați, iar pe oameni îi făcea să se simtă neconfortabil. Chiar și preoții se simțeau jigniți, pentru că ei trebuiau să fie conducătorii duhovnicești ai poporului. Dar când Cuvântul venea prin proroci, îi dădeau și pe ei pe față, ceea ce îi făcea să se simtă jigniți și rușinați.

Acest lucru este valabil și astăzi. Astfel, când vorbești cu oamenii și îi întrebi: „Ai primit Duhul Sfânt de când ai crezut?” îți răspund: „Oh, vai!” Vedeți, se simt jigniți.

Unii spun: „Tu faci parte din grupul acela care are în mijlocul lui chestii ca vindecarea divină și strigăte?” și de multe ori creștinii dau înapoi.

Cei mai mulți țin să specifice că ei fac parte dintr-o organizație: „Eu sunt baptist!” sau: „Eu sunt prezbiterian!”, „Eu sunt luteran!” Vedeți, le este rușine cu aceste denumiri, dar dacă trebuie să fie creștini care iau fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, le este rușine s-o spună. Ei trebuie să fie ca restul lumii, reprezentați printr-o denominațiune.

În zilele lui Luther, dacă recunoșteați că ești luteran, însemna moarte prin biserica catolică. În zilele lui Wesley trebuia să înfrunți biserica anglicană, iar a spune că ești metodist echivala cu condamnarea la moarte. În zilele penticostalilor era o rușine să spui că ești penticostal, pentru că imediat erai numit „holly-roller”, vorbitor în limbi sau altceva de felul acesta. Acum însă, s-au organizat și s-au dus exact unde au mers și ceilalți.

Astăzi, când a venit timpul chemării afară, voi nu aparțineți de nicio organizație.

Este foarte popular să spui: „Sunt pentecostal!” Este foarte popular să spui: „Sunt prezbiterian; luteran.” Dar cum este când vine timpul să ieși afară și să stai pentru Cuvânt? „Cum să nu mai aparțin de niciuna?” Aceasta jignește, dar Isus a spus: „...dacă vă rușinați de Mine, atunci și Eu Mă voi rușina de voi.” De ce se rușinează El de tine? Pentru că pretinzi că ești al Lui, deși în realitate nu Îl urmezi.

Cum ar fi dacă aș zice: „Băiețelul acela este fiul meu”, iar el s-ar întoarce în jur și ar spune: „Cine? Eu să fiu fiul tău? M-ar jigni să fiu fiul tău!”

Așa este și cu așa zișii creștini de astăzi. Dacă îl numești cu numele unei denominațiuni, toți sunt de acord cu aceasta și acceptă paternitatea ei, dar dacă trebuie să accepte paternitatea Cuvântului lui Dumnezeu, pe Hristos, se simt jigniți. Ei nu vor să spună: „Da, am vorbit în limbi, am văzut vedenii, cred în vindecarea divină. Te laud, Doamne, pentru că sunt liber de toate organizațiile și nu mă mai plec înaintea niciuneia dintre ele, pentru că sunt un slujitor al lui Hristos.” Oh, aceasta îi rupe în bucăți!

Aseară, a venit un mare vorbitor dintre Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline din Chicago.

Acum vreau să vă spun ceva. Vă rog să mă iertați pentru ceea ce voi spune, dar uneori când vorbim despre Adevărul Bibliei ni se pare că nu ne ascultă nimeni, deși nu este așa. Să știți că oamenii ne ascultă, dar uneori se ridică împotriva Lui, deși nu vor aceasta. O fac pentru că încearcă să afle unde stați.

Acel bărbat a vorbit despre un grup de bețivi care se certau că nu există creștini, dar unul dintre ei a răspuns:

„Eu știu unde există unul: este vorba de soția mea.”

„Eu nu cred,” a spus altul, după care a adăugat: „Haideți să mergem acasă la tine și să ne purtăm ca și cum am fi toți beți.”

S-au dus acasă la cel care spunea că soția lui este creștină, și s-au purtat cât se poate de urât. Soțul i-a cerut soției să le pregătească niște ouă, iar când au fost gata, i-a zis: „Tu știi să-mi pregătești ouă mai bune decât acestea!”, și le-a aruncat pe jos, după care s-au dus în altă cameră și s-au trântit pe niște scaune. După câteva minute, au auzit că dincolo mătura cineva. Nu spunea nici un cuvânt, ci murmura foarte încet o cântare:

Isus a trebuit să-Și poarte singur crucea,

Și lumea crede că va scăpa?

Există o cruce pentru fiecare;

Și există o cruce pentru mine.

Și această cruce rânduită o voi purta

Până când moartea mă va elibera

Și mă va duce Acasă, cununa să o primesc.

Când a auzit-o cum cântă, bărbatul a zis: „Ce v-am spus? Vedeți, ea este o creștină!” Vedeți, ei au încercat-o ca să vadă cum va reacționa. Eu am văzut că uneori, lumea vă încearcă.

N-am crezut că este posibil să se întâmple, dar duminică seara, acel mare vorbitor (Eu nu trebuie să spun numele oamenilor la care mă refer), a încercat să facă totul numai contra. Astfel, în timp ce eu încerc să țin bisericile cât mai departe de mișcarea ecumenică, el încerca să le ducă acolo. El vorbea pentru Oamenii de Afaceri Creștini și a spus: „Cea mai mare mișcare, cel mai mare lucru care a fost vreodată pe pământ are loc acum când toate bisericile se întorc la Biserica catolică, în mișcarea ecumenică, pentru că și catolicii vor primi Duhul Sfânt.” Ce capcană a diavolului!

După ce și-a încheiat discursul și s-a așezat, s-a ridicat președintele Oamenilor de Afaceri Creștini, fratele Shakarian, și a spus: „Noi nu așa am auzit până acum. Dimpotrivă, fratele Branham ne-a spus că această mișcare ecumenică îi va împinge pe toți să primească semnul fiarei. Noi înclinăm să credem că ceea ce spune el este Adevărul.” (Cineva spune: „Amin, așa credem”). Apoi a întrebat: „Câți dintre voi doresc ca fratele Branham să ne vorbească și să ne spună care este adevărul cu privire la această mișcare? Ridicați-vă în picioare!” Imediat s-au ridicat în jur de cinci mii de oameni și au strigat deodată: „Să vină!”

Atunci fratele Carl Williams m-a chemat și mi-a zis: „Frate Branham, băiete, când am trecut prin mulțime, oamenii mi-au dat o mulțime de bancnote de o sută de dolari ca să-ți cumpăr bilet de avion dus și întors.” Vedeți, doar pentru o zi!

Indiferent cât de împotriva Lui este lumea sau cât de potrivnice sunt cultele, Dumnezeu Își legitimează Adevărul, iar când va suna marele ceas, s-ar putea ca lucrurile să se întâmple cum nici nu ne-am gândit.

Când vă jenați să discutați despre subiect, dovediți că nu sunteți siguri, iar dacă vă este rușine cu El, veți evita orice discuție; vă trageți înapoi.

Dar cum este posibil ca un om care este umplut cu Duhul Sfânt, care este plin de puterea și dragostea lui Dumnezeu, să nu discute cu cineva despre dragostea care clocotește în inima lui? Dacă nu puteți vorbi despre El, înseamnă că acolo s-a

întâmplat ceva; este ceva ce vă oprește.

Acesta este cel rău despre care vorbea Isus. Oamenii se rușinează de Cuvânt și de Duhul lui Dumnezeu care lucrează în ei. Dar când Adevărul le este arătat cu claritate, Dumnezeu Însuși Se descoperă prin Cuvânt.

Fiecare om poate pretinde orice, dar dacă este vorba de Adevăr, Acela trebuie să vină prin Cuvânt. Mulți vin și spun că au tot felul de lucruri: ulei care le curge din mâini; sânge care le curge din mâini și din picioare; unii își scot pantofii și varsă din ei ulei pe platformă; alții au broaște care țin pe platformă și alte lucruri de felul acesta, dar așa ceva nu este biblic. În Biblie nu există nicio promisiune despre așa ceva. Biblia spune doar că în zilele din urmă, duhul de imitație va fi atât de aproape de Adevăr, încât va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși, dacă ar fi posibil. (Matei 24.24). Dar nu există nici o Scriptură pentru așa ceva.

Când se ajunge însă la Cuvântul original și neamestecat al lui Dumnezeu, la Cuvântul confirmat de El, se pare că se jenează unii de alții. Vedeți? Se simt stânjeniți cu privire la El.

Dar pentru creștinul adevărat, Cuvântul este o realitate vie. Când primești botezului Duhului Sfânt făgăduit de Dumnezeu, în inima ta există Ceva ce nu poate fi înlocuit de nimic altceva. Când un om îl întâlnește pe Dumnezeu, dar nu printr-o emoție sau entuziasm, nici prin vreo doctrină religioasă sau catehism, nici prin vreun crez sau printr-o dogmă acceptată pentru confortul personal, ci vine cu adevărat în locul unde a venit Moise, în partea din spate a pustiului, adică stă față în față cu Dumnezeul cel Atotputernic și vede Glasul Lui care îi vorbește, Cuvântul și făgăduința orei, El îi face ceva.

Există oameni care au primit o astfel de experiență. Astăzi, vă vorbesc ca individ, nu ca o biserică sau ca un cult; nici pentru că veniți aici la acest Tabernacol sau pentru că vă iubesc și voi mă iubiți, nu pentru aceasta. Lăsați-mă să vă vorbesc ca un muritor de rând, deoarece sunt conștient că într-o zi veți ajunge la capătul

vieții. Eu nu pot să fiu acolo și nici un alt predicator, deoarece există Unul singur care poate să vă întâlnească acolo, și acela-i Dumnezeu. Nu vă uitați dacă soția este o creștină adevărată, nici dacă soțul este un creștin adevărat, ci puneți-vă întrebarea: „Oare eu sunt în ordine cu Dumnezeu? L-am întâlnit cu adevărat?” Nu este important dacă L-a întâlnit păstorul meu sau diaconul, ci întrebarea este: Eu L-am întâlnit? Nu dacă am strigat sau am vorbit în limbi, ci dacă L-am întâlnit pe El ca Persoană. Dacă L-ați întâlnit cu adevărat, nu vă va fi niciodată rușine cu El, pentru că în voi este Ceva desăvârșit, curat și adevărat.

Să nu uitați! S-ar putea să întâlniți un duh care va acționa ca Dumnezeu; poate întâlniți un duh care face aceasta, aceea sau cealaltă; să îl urmați puțin și să vedeți cum se compară cu Cuvântul lui Dumnezeu. Poate întâlniți un duh care vă spune că sunteți salvați, vă dă un sentiment glorios și vă face să strigați, pentru ca după aceea să nege Cuvântul. Cum este posibil ca Duhul Sfânt care a scris Cuvântul, să își nege Propriul Lui Cuvânt? Dacă este Duhul Lui, trebuie să întărească cu „Amin” fiecare făgăduință a lui Dumnezeu, dar dacă nu va face aceasta, înseamnă că nu L-ați întâlnit pe Dumnezeu, ci ați întâlnit un duh înșelător, iar lumea de astăzi este plină de asemenea duhuri.

Când Dumnezeu vine jos și face o afirmație, când spune că va face un anumit lucru, El vine și împlinește ceea ce a spus. Aceasta este dovada că este Duhul lui Dumnezeu în lucrare.

Cum este posibil ca un om care pretinde că este umplut cu Duhul Sfânt, cu Duhul care a scris Biblia, să se întoarcă și să nege Cuvântul spunând: „Nu este corect! Aceasta a fost pentru o altă zi!”, deși Biblia spune că *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.”* Aceasta scrie în Fapte 2.39. Cum poate un duh să accepte ceva diferit de Cuvânt și să fie Duhul lui Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci?

Cum ar fi dacă cineva spune: „Oh, eu cred că El era un filozof, un om bun, un profet. Dar după puterea pe care o avea...”?

Serile trecute am vorbit cu George Smith, un băiat cumsecade care a cântat aici în Tabernacol și care iese cu fiica mea Rebeca. El spunea că s-a dus la păstorul baptist și i-a zis: „Șterge-mi numele din registru pentru că nu vreau să mai am de-a face cu aceasta!” Biserica baptistă din care făcea parte, a ținut o conferință, pentru că toți sunt total împotriva mea. Desigur, nu au nimic împotriva mea ca om. Ei nu pot spune nimic împotriva mea, pentru că nu am făcut nimic prin care să-i jignesc, dar sunt împotriva acestui Cuvânt de care se tem cu toții. Vedeți?

La acea mare conferință urma să vorbească la ultimele trei adunări și un misionar din India. El a început să predice, iar la un moment dat s-a oprit la textul din Marcu 16 și a spus: „Astăzi există mulți oameni care nu pot crede în vindecarea divină, dar în ce mă privește, eu sunt indian, iar acasă, în India, am întâlnit un om care venea din Statele Unite. Numele lui este William Branham.” Când a auzit aceste cuvinte, pastorul baptist a început să se foiască, dar misionarul a continuat: „Soția mea era pe moarte din cauza cancerului, iar eu eram orb, dar când s-a rugat pentru noi bărbatul acesta, am fost vindecați amândoi. El nici măcar nu cunoștea limba noastră, dar a vorbit Puterea lui Dumnezeu.” Ei au încercat să-l oprească să mai vorbească despre aceste lucruri, dar nu au putut. Vedeți? Acel bărbat a pus mărturie chiar la conferința lor, dar ei n-au vrut să creadă și au negat totul. Cei prezenți, printre care era și sora băiatului, nu au spus nimic, dar o doamnă s-a ridicat și a spus: „Ei bine, eu cred!”

George și Rebeca s-au dus s-o viziteze pe doamna aceea și au aflat că avea o fiică înapoiată mintal, așa că m-au chemat la ea. M-am dus acolo și am întrebat-o pe fată: „Ești credincioasă?”

„Nu știu dacă sunt sau nu!” a răspuns ea. Ei bine, fata nu era anormală, ci era stăpânită de un duh rău, dar nimeni nu și-a dat seama de aceasta. Vedeți, el vă posedă și voi nici nu vă dați seama de aceasta. Acel duh rău vine, se luptă cu persoana și o biruiește, iar ei nu știu.

Femeile care umblă pe stradă cu pantaloni scurți, nu-și dau seama că sunt posedate de un duh rău. Ele pot să jure că nu și-au înșelat bărbatul niciodată, dar

nu-și dau seama că inima lor este stăpânită de duhul diavolului. Ele sunt posedate de el. Dacă n-ar fi așa, ce o determină să-și dea hainele jos și să umble așa în fața bărbaților? Biblia vorbește despre un om care și-a dat jos hainele și acela era îndrăcit, iar ceilalți au încercat să-l îmbrace. Ele nu-și dau seama. El este foarte viclan, foarte subtil, de aceea trebuie să vegheați tot timpul și să vă cântăriți cu Cuvântul lui Dumnezeu ca să vedeți cum stați.

Tânăra la care am fost dus, mi-a zis:

„Ei mi-au spus că am fost botezată când eram copil, dar nu știu dacă să cred acele prostii sau nu.”

„Nu crezi în Isus Hristos?” am întrebat-o eu.

„Ei bine, nu știu dacă să cred sau nu. Nu pot să cred în acel hocus-pocus.”

„Dar crezi că El a fost Fiul lui Dumnezeu?”

„Oh, poate că a fost!” a răspuns ea.

„Dar crezi că El este Același astăzi? Crezi că este Același Dumnezeu care te salvează?”

„Nu cred în acel hocus-pocus, în minuni și în chestii de astea,” a spus ea.

„Dar ce ai face dacă ai sta într-o adunare și L-ai vedea pe Dumnezeu, Duhul Sfânt, care este singurul Dumnezeu care există, lucrând printre oameni, deoarece Dumnezeu în calitate de Tată a locuit în Stâlpul de Foc și în profeți; Dumnezeu în

Fiul Său, iar acum Dumnezeu în poporul Lui? Acestea sunt atributele lui Dumnezeu, ale aceluiași Dumnezeu care acoperă veșnicia. Ce ai spune dacă L-ai vedea orbilor dându-le vederea, surzilor dându-le auzul sau spunându-le oamenilor din adunare problemele pe care le au, așa cum a făcut când a fost pe pământ?”

„Cred că acela ar fi horoscop,” a răspuns fata.

„Starea ta este mai rea decât am crezut. Ar fi fost mai bine dacă erai nebună, pentru că aceea nu s-ar lua în considerare, dar tu ești posedată de un duh rău. Vrei să spui că atunci când Isus a vorbit cu femeia de la fântână și i-a spus câți bărbați a avut, acela a fost horoscop?” Vedeți, era atât de răsucită în luteranism încât considera greșit orice era contrar cu ceea ce fusese învățată.

Astăzi, Dumnezeu vrea oameni înveliți în Cuvânt și orice este contrar cu El, este greșit, pentru că Biblia spune: *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4).

În marea epocă științifică de dinainte de potop, a trăit un om care se numea Noe. Lui nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu îl întâlnise și vorbise cu el. El i-a spus: „Va ploua!” Și cu toate că nu mai plouase niciodată, Noe a crezut că va fi așa și nu i-a fost rușine cu credința pe care o avea și despre care vorbea cu cei din jur. I-au trebuit o sută douăzeci de ani ca să construiască o arcă, deși toată lumea era împotriva lui. Și pentru că nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu din ziua aceea, Domnul l-a salvat pe el și casa lui. Cât de prostesc părea lucrul acesta în ochii celorlalți oameni, dar Noe a crezut pentru că Îl întâlnise pe Dumnezeu. Oricâte argumente științifice i-au adus ceilalți, oricât era de contrar, el se întâlnise cu Dumnezeu.

Așa se întâmplă când știi că ai vorbit cu El.

Eu știu că în lume este un grup de oameni care stau pe ceea ce spun eu că este

Adevărul. Ei m-au auzit când am spus: „Așa vorbește Domnul: voi merge în Arizona și acolo mă voi întâlni cu șapte îngeri așezați în formă de piramidă!” Ei bine, acolo a fost un grup de oameni care au stat s-o vadă întâmplându-se. Cu o seară înainte de aceasta, am zis: „Los Angeles se va scufunda în ocean!” Când te întâlnești cu Dumnezeu, nu îți mai este rușine să spui, pentru că Dumnezeu nu greșește niciodată, ci face întocmai cum spune. Atunci nu trebuie să dai înapoi rușinat, ci poți spune lumii întregi Cuvintele Lui. Când un om Îl întâlnește cu Dumnezeu și vorbește cu El; când descoperirea lui Dumnezeu vine în inima lui, nu se mai rușinează de El.

Noe nu s-a rușinat cu El. Pentru restul lumii, totul părea o nebunie, dar nu și pentru el.

Când Moise a stat înaintea lui Faraon, nu i-a fost rușine să-i vestească lucrurile care se vor întâmpla, pentru că Îl întâlnise pe Dumnezeu; Dumnezeu îi vorbise din rugul aprins. Moise l-a zis: „Eu sunt bâlbâit.” Aceasta arată că el avea un defect de vorbire.

Dar El i-a zis: „Iată că vine Aaron. Tu vei fi Dumnezeu pentru el, și el va fi profetul tău. Știi că el vorbește bine, dar Eu voi fi cu gura ta. Cine l-a făcut pe om să vorbească?” Îmi place aceasta. Acela este Dumnezeu. Cine l-a făcut pe om mut sau surd, sau cine l-a făcut să vorbească? Dumnezeu. Atunci Moise l-a zis: „Doamne, arată-mi slava Ta!” Și Domnul l-a întrebat: „Ce ai în mână?” „Un toiag,” a răspuns el.

„Aruncă-l la pământ.” Moise l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Apoi Domnul i-a zis: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.” Amin. El este Dumnezeu.

„Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada.

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.” (Exod 4.2-7). El este Dumnezeu.

Apoi a mers în fața lui Faraon și i-a spus ceea ce i-a spus El să spună. I-a spus că va fi așa și așa. A luat o mână de nisip, l-a aruncat în sus și a spus: „Așa vorbește Domnul: Să vină muște!” și au venit muște. A luat apă și a vărsat-o în râu, apoi a zis: „Așa vorbește Domnul: toate apele se vor preface în sânge!”, și toate apele s-au transformat în sânge. A chemat grindină din cer.

Voi știți că aceste plăgi se vor repeta în zilele din urmă. Și nu uitați! În timpul Bibliei, pedeapsa pentru curvari era uciderea cu pietre. Așa va fi pedepsită și biserica necredincioasă: va fi omorâtă cu pietre. El va omorî această lume necredincioasă, această generație preacurvară, o va omorî cu grindină, care va cântări un talant bucata, care este de o sută de livre (patruzeci și cinci de kilograme). Biserica preacurvară și lumea preacurvară vor muri sub pedeapsa lui Dumnezeu, lovită cu pietre, așa cum s-a întâmplat și în Exod. Pune-te în ordine cu Dumnezeu, biserică! Aceasta trebuie să facem toți, să ne întoarcem la Dumnezeu.

Bătrânul Ilie stătea în pustie, cu fața nebărbierită, cu părul cărunt și capul chel, cu brațele slabe, de optzeci de ani, și privea la păcatele oamenilor, iar într-o dimineață, Dumnezeu i-a zis: „Du-te și spune-i lui Ahab că nu va cădea nici rouă și nici ploaie decât la cuvântul tău.”

Pot vedea cum bătrânul acela cu ochii obosiți, a pornit pe drum în jos, ca un om de optsprezece ani, ținând în mână un toiag. El s-a dus direct la împărat și i-a spus: „...în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.”(1Împărați 17.1). Vedeți? Lui Ilie nu i-a fost rușine cu Cuvântul lui Dumnezeu și nu s-a temut de împărat, ci i-a spus ca la oricare altul. Lui nu i-a fost rușine. Nu a trebuit să ascundă zicând: „Ahab, tu vei fi un...”

Aceasta îmi amintește de ceva ce le-am spus oamenilor: „Uneori ajung la un punct

În care am nevoie de mai multă credință.” De aceea am venit acum acasă, să primesc o nouă înflorire a credinței.

Se pare că atunci când vă rugați pentru oameni, vă cereți scuze: „Domnule Diavol, vrei să te dai la o parte și să mă lași...?” Să nu faceți aceasta! Credința are mușchi și păr pe piept, iar când vorbește ea, totul tace! Să nu spuneți niciodată: „Domnule Diavol, ieși afară?”, ci spuneți: „Ieși afară de aici! Eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, însărcinat de Dumnezeu! Părăsește-l!” și va pleca. Tu nu trebuie să-l rogi pe diavolul, nu ai nimic de-a face cu el. Să nu vă fie niciodată rușine cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu însărcinarea primită sau cu cine sunteți!

Singurul lucru de care mi-e rușine, este că sunt un Branham, aceasta este nașterea mea pământească. Mi-e rușine de greșelile mele, dar nu mă rușinez pentru că sunt un slujitor al lui Dumnezeu, nu mi-e rușine cu Cuvântul Lui. Chiar dacă este vorba de denominațiuni, împărați sau orice altceva, sunt gata să stau în fața oricui pentru El.

Moise a pășit înaintea lui Faraon și nu i-a fost rușine să-i spună că nu va face nici un fel de compromisuri. Faraon i-a zis: *„Duceți-vă și slujiți Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi.”*

Dar Moise i-a răspuns: *„Turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi și să nu rămână o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului Dumnezeului nostru.”* (Exod 10.24+26). Lui Moise nu i-a fost rușine. De ce? Pentru că venea în Lumina eliberării.

Acesta este motivul pentru care un bărbat sau o femeie care au venit odată în Prezența lui Dumnezeu, și au fost vindecați sau eliberați, nu mai fac niciun fel de compromis. Ei au pășit în Lumina eliberării. Voi nu compromiteți nimic.

Eliberarea era în inima lui, pentru că L-a întâlnit pe Dumnezeul care a spus: „Eu

sunt Dumnezeu care i-am dat lui Avraam o făgăduință, și timpul răscumpărării, al eliberării, este aproape. Eu te trimit acolo jos să-i scoți afară!” La cine să ceri scuze pentru aceasta?

Faraon ar fi putut să-l omoare pe Moise, pentru că era doar un om, un rob, dar el nu s-a rușinat de Cuvânt, nici nu s-a aruncat în genunchi la picioarele lui Faraon să-l roage, ci i-a spus: „Am venit să-i eliberez!”

„Ei bine, tu nu poți face aceasta!”

„Nici o problemă! Atunci vor veni muște pe pământ, până când vei înota prin ele!” Și așa s-a întâmplat. Când a văzut Faraon aceasta, a zis: „Oh, Moise, scoate-i!”

„Bine. Acum te pocăiești?”

„Ei bine,” a răspuns Faraon, „dar nu poți merge atâtea zile în pustie.”

„Atunci va veni întunericul!” Și așa a fost. A venit un întuneric atât de mare, încât nu puteai vedea dintr-un loc într-altul, iar în final a venit ultima urgie: moartea tuturor întâi-născuților egipteni, de la Faraon la slujitor. Atunci nu a mai avut nimeni nici o scuză, pentru că Moise era un fiu al lui Avraam, născut în Duhul lui Dumnezeu, și însărcinat de Dumnezeu să scoată poporul afară.

Nu poate face Dumnezeu același lucru, în ceasul acesta, și să scoată afară Biserica Mireasă? („Amin”). Lui Daniel nu i-a fost...

Lui David nu i-a fost rușine înaintea lui Saul și nu s-a temut nici de Goliat. Acest tip micuț și rumen, a zis: „Robul tău păștea oile tatălui său, iar când venea un urs și lua vreuna, îl alungam în pustie și-l omoram cu această praștie. Apoi venea un leu

și lua una din ele, eu îl loveam cu praștia, iar când se ridica, îl omoram.” Acel împărat decăzut stătea acolo cu soldații lui de două parale, care pretindeau că-L slujesc pe Dumnezeuul cerului, și-l lăsau pe acel filistean netăiat împrejur să sfideze oștirea Dumnezeuului celui viu. Dar David a spus: „Slujitorul tău îl va răpune, pentru că Dumnezeuul care a dat în mâna mea leul și ursul, mi-l va da și pe acest filistean netăiat împrejur!” Vedeți, el nu s-a clătinat și nici nu a spus: „Poate mi-l va da în mâini...” ci a fost sigur: „Mi-l va da!” Lui nu i-a fost rușine cu Dumnezeuul lui.

Daniel nu s-a temut să-l înfrunte pe împărat când a spus că nu are voie să se închine altui dumnezeu afară de el, ci a deschis ferestrele și s-a rugat de trei ori pe zi la Dumnezeuul său. Lui nu i-a fost teamă.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu s-au temut de acel cuptor încins, ci au spus: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze. Dumnezeu ne poate elibera. Dar chiar dacă nu ne eliberează, noi nu ne închinăm la chipul tău!” Lor nu le-a fost rușine. Nu, domnule. Ei nu s-au rușinat de El, pentru că au știut.

Samson nu s-a rușinat în fața filistenilor, atunci când au coborât o mie împotriva lui, ci a luat o falcă de măgar și i-a omorât pe toți cu ea. Acei soldați aveau zale și coifuri de aramă groase de un țol și jumătate (3,81 centimetri), dar el nu s-a temut, ci a luat acea falcă de măgar în mână și a lucrat cu ea, pentru că știa că Duhul lui Dumnezeu era peste el; știa că este un nazireu, un slujitor al lui Dumnezeu, iar câtă vreme se afla în voia lui Dumnezeu, nimic nu putea sta în calea lui, fie că era vorba de împărați, de filistenii, sau de orice altceva. Corect.

Lui Ioan nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu care a venit la el, în pustie, și i-a spus să meargă să-i boteze pe oameni în apă. Nu i-a fost rușine să spună: „*lată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii,*” deoarece Duhul lui Dumnezeu era peste el. Ioan nu s-a rușinat nici înaintea preoților și nici înaintea lui Irod. Împăratul trăia cu nevasta fratelui său, Filip, iar acel ins cu fața nerasă și fără educație, a venit din pustiu, a pășit înaintea lui și i-a zis: „*Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.*” (Matei 14.4). Lui Ioan nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu! Sigur. Nici lui Ștefan nu i-a fost rușine cu Cuvântul lui Dumnezeu.

În ziua de Rusalii, Duhul Sfânt S-a revărsat peste cei adunați în camera de sus, conform făgăduinței lui Dumnezeu din Luca 24.49, unde scrie: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* Nu primiți mai multă teologie sau educație, și așa mai departe, ci așteptați până veți fi înzestrați cu Putere.

Și când acea Putere a venit din cer ca vâjâitul unui vânt puternic, lor nu le-a fost rușine de Evanghelie, ci dimpotrivă, Petru s-a ridicat și a spus: *„Pocăiți-vă, oameni cu mâinile murdare! Voi L-ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți, iar noi suntem martorii Lui. Ioel a spus că acest lucru se va întâmpla în zilele din urmă, când „Eu voi turna Duhul Meu peste orice făptură.”* Lui nu i-a fost rușine de Evanghelie.

Micuțul Ștefan, de care am amintit mai înainte, a trecut pe acolo ca un uragan. El nu era un predicator, ci doar un diacon, dar a mărturisit pretutindeni despre înviere, pentru că L-a întâlnit pe Dumnezeu.

Au putut ei să-l oprească? Păi, era ca și cum ai încerca să stingi o casă în flăcări într-o zi cu vânt. Păi, de fiecare dată când bate vântul, aprinde un alt foc.

Ei l-au târât înaintea sinedriului. Vă puteți imagina ce era acela? Cam ce este Consiliul Ecumenic. Toate capetele religioase sub Consiliul Ecumenic. Toți acei oameni îngrămădiți sub Consiliul Sanhedrin, saducheii, fariseii, irodienii, sau orice au fost, s-au adunat la consiliul acela. Ei l-au înhățat, nu o organizație, ci un consiliu mare: *„Vom scoate ficatul din el!”* Dar Ștefan a pășit înaintea lor fără frică, iar Biblia spune că *„fața lui li se arăta ca a unui Înger.”* El a pășit în față și le-a zis: *„Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc. Părinții noștri au locuit în Mesopotamia înainte de a veni în Haran, și așa mai departe”,* și a început să le deschidă Scripturile. Apoi, când a venit Duhul Sfânt peste el, le-a zis: *„Gâturi înțepenite, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”* (Fapte 7.51). Lui nu i-a fost rușine de Evanghelie, nu i-a fost rușine de Cuvânt, și nu s-a simțit deloc stânjenit în fața aceluia Consiliu Sanhedrin. Nu.

Pavel stătea în fața împăratului Agripa. El era evreu și fusese învățat de Gamaliel, un mare cărturar al acelor zile, dar într-o zi, în timp ce mergea pe drumul Damascului, a venit în contact cu prezența lui Dumnezeu. Din ceruri a venit un Înger în forma unui Stâlp de Foc, o Lumină care l-a trântit la pământ. Speriat, Pavel a strigat: *„Cine ești Tu, Doamne?”* Și Domnul i-a răspuns: *„Eu sunt Isus!”*

După întâlnirea cu El, Pavel a repetat povestea din nou în fața lui Agripa și a spus: *„...mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricui crede.”* (Romani 1.16). Sigur că da.

Prieteni, noi venim cu omul jos, prin epoci, dar am trecut de timp.

Lăsați-mă să vă spun aceasta. Un bărbat care a venit odată în contact cu Dumnezeu, care este Cuvântul, a primit descoperirea Lui și l-a înțeles cu adevărat, nu se mai rușinează cu El și nu se simte jenat. Mie nu mi-e rușine să spun că cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și nu mă simt jenat când Domnul îmi cere să spun ceva. Tu mergi, spui și faci. Nu mă deranjează să spun că am fost umplut cu Duhul Sfânt. Nu mi-e rușine să spun că am vorbit în limbi; nu mi-e rușine să spun că Domnul mi-a arătat vedenii și nu mi-e rușine să spun că El este Același ieri, azi și în veci.

„Când vă vor da în mâna conducătorilor și a împăraților, pentru Numele Meu, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus vă va fi dat chiar în ceasul acela;

fiindcă nu voi veți vorbi, ci Tatăl Meu care locuiește în voi.

Dar oricine se va rușina de Mine și de Numele Meu, în această generație, de acela mă voi rușina și Eu înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri.” Dumnezeu să ne ajute să nu ne rușinăm de El, ci să fim o mărturie vie.

În Vechiul Testament, când Cuvântul lui Dumnezeu venea la profeti, aceștia deveneau Cuvântul viu. Ei erau Cuvântul. Isus a spus că erau numiți „dumnezei” pentru că Cuvântul lui Dumnezeu venea la ei și Îl aveau pe „Așa vorbește Domnul!”

Dar nu numai ei, ci orice ucenic adevărat al lui Hristos, care a venit în contact cu El prin înviere, și în inima căruia a pătruns mântuirea, este un posesor al lui Dumnezeu.

Și atunci, ce fel de viață ar trebui să trăim, cum ar trebui să umblăm și cum ar trebui să vorbim, când știm că Dumnezeu Se reprezintă pe Sine Însuși prin trupurile noastre muritoare? Cine s-ar putea rușina cu El?

Dacă aș face parte din autoritățile orașului Jeffersonville, dacă aș fi polițist, nu m-aș simți rușinat, ci aș fi o parte din acest oraș; o parte a orașului care păstrează ordinea. Astfel, dacă cineva ar trece pe roșu, nu mi-ar fi rușine să-i spun că a greșit și să-l amendez. Aceasta este datoria mea, pentru aceasta sunt plătit de oraș, trăiesc în oraș și am autoritatea orașului în spatele meu. Nu contează dacă omul acela era beat, sau care era problema cu el, ei mă vor susține. Eu stau pe terenul meu, pentru că eu sunt un polițist și... Sunt rânduit sau pus aici și mi s-a dat autoritate s-o fac. Voi sunteți datori să luați legea și drepturile, și să vedeți că s-a făcut corect.

Astfel, dacă sunt un creștin umplut cu Duhul Sfânt și port mărturia învierii lui Isus Hristos, că El este Același ieri, azi și în veci, nu trebuie să mai las nici un diavol să mă influențeze, spunând: „Nu face aceasta sau cealaltă!” ci o voi face.

Vedeți, noi nu avem putere. Polițistul nu are putere să oprească o mașină. Unele mașini au trei sau patru sute de cai putere, dar el are autoritate.

Așa este și Biserica. Prin învierea lui Isus Hristos, noi avem autoritatea dată de

Cuvântul Său făgăduit (Aleluia!): „...*Lucrurile care le fac Eu le veți face și voi; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12).

Nu vă rușinați cu El în această ultimă generație care va mai fi pe pământ; în această generație preacurvară, păcătoasă și plină de murdărie, când tot ce a fost decent a devenit indecent: politica națională este o murdărie; popoarele se destramă și așa mai departe.

De departe, în junglele din Africa, vânătorii safari trebuie să-și ia radiouri cu putere mare ca să-i asculte pe Elvis Presley, Pat Boone, și pe indivizii aceia cu rock-and-roll și twist, iar băștinașii au stat și s-au uitat la ei, scuturându-și capetele și comportându-se în felul acela. Dar vedeți, ei nu sunt americani ca Pat Boone, Elvis Presley, Ricky Nelson și inșii aceia. Ei nu sunt Iude de felul acela, dar sunt... Vedeți, acela este un duh, iar duhul acela nu este numai în America, ci s-a răspândit peste tot în lume, ca să-i aducă la bătălia de la Armagedon. Ei se comportă în felul acela, dacă sunt... Vulgaritatea și murdăria care au pornit de la un singur om, a cuprins tot pământul ajungând în Africa, în India și pretutindeni.

Dar și Dumnezeu are o Evanghelie, iar Puterea Atotputernicului Dumnezeu s-a răspândit în jurul lumii! Acum am ajuns la timpul separării; în timpul când Dumnezeu își cheamă o Mireasă, iar diavolul cheamă o biserică. Lăsați-mă să fiu o parte a Miresei! Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, noi vedem scrisul de mână de pe perete și știm că am ajuns la sfârșitul timpului; știm că înaintea noastră stau lucruri mari, dar în această încurcătură, există oameni cinstiți care au fost rânduți la Viață. Pentru unul sau doi bărbați ar fi imposibil, dar noi toți împreună putem să răspândim în orice colț, Vestea bună că vine Isus, și să răspândim puțină Pâine, puțin Cuvânt, pentru că oriunde va fi un vultur, o va urma. Fie că va veni prin aceste înregistrări sau printr-o mărturie, Vulturii o vor urma; se vor aduna în jurul ei, pentru că este scris că „*Oriunde va fi Trupul, acolo se vor aduna vulturii.*” (Matei 24.28).

Isus iubit, noi știm că Tu ești Trupul junghiat pe care Îl mâncăm; Tu ești Cuvântul, iar „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi”, de aceea, Te rugăm Dumnezeu, să faci ca adevărații Vulturi să afle Cuvântul pe care-L răspândim.

Să nu ne rușinăm când stăm înaintea oamenilor răi și indiferenți și religioși, ci să facem așa cum i-a spus Pavel lui Timotei: „...propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.

și vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.”
(2Timotei 4.2-4).

Dumnezeule noi trăim în ziua aceea. Tu m-ai lăsat să trăiesc destul ca să văd împlinirea acestor cuvinte care au fost spuse acum treizeci și trei de ani și sunt puse în piatra unghiulară a acestui Tabernacol.

Dumnezeule, binecuvântează fiecare suflet din locul acesta. Dacă printre noi este cineva care nu este pregătit să Te întâlnească, nu este de acord cu Cuvântul Tău sau nu Te-a întâlnit încă față-n față, Te rog să-l ajuți chiar acum, Doamne, pentru că noi știm că Tu nu accepți o concepție, nici vreun crez omenesc, ci numai Cuvântul Tău.

Eu nu-i cunosc și nu știu ce este în inimile lor, dar mă simt călăuzit să mă rog pentru ei. Nu o fac doar ca să fiu auzit de oameni, pentru că atunci aș fi un fățarnic. Să mă ferească Dumnezeu pentru că nu vreau să fiu un fățarnic ci mă rog din toată inima, pentru că vreau să fie salvați, Doamne.

Oricine ar fi cei cărora le-ai vorbit în dimineața aceasta, ajută-i să nu se rușineze, ci să Te primească în inima lor, să ia fiecare Cuvânt și să fie botezați în Numele lui Isus Hristos, dacă au fost botezați diferit, stropiți sau s-a turnat apă peste ei. Noi știm că Tu ai spus că *„oricine va adăuga sau va scoate vreun Cuvânt din Cartea aceasta, i se va scoate partea din Cartea Vieții.”* Deci, chiar dacă, încearcă, vin își trec numele în registrul unei biserici, nu le va ajuta la nimic. Ajută-ne să fim sinceri și smeriți.

Doamne, ei sunt în mâinile Tale; fă ce dorești cu ei, pentru că sunt ai Tăi în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Acum, în timp ce avem capetele plecate, aș vrea să vă gândiți cât se poate de serios la cele auzite. Îmi cer scuze pentru că am depășit cu cincisprezece minute timpul acordat, apoi întrebați-vă în inimile voastre: „L-am întâlnit cu adevărat pe Dumnezeu?” Prieteni, gândiți-vă cu toată sinceritatea, pentru că s-ar putea ca astăzi să fie ultima dată când ne mai întâlnim înainte de venirea Lui care este foarte aproape. Scriptura este aproape împlinită. S-ar putea să fim duși înainte de venirea nopții, iar aceasta să fie ultima șansă care ni se mai acordă.

Voi merge cu El, cu El tot drumul.

Pot auzi: „Ți-e rușine de Mine și de Cuvântul Meu?”

Pot auzi Salvatorul meu...

Închipuiți-vă că stați pe patul morții... S-ar putea să fie prea târziu, dar aceasta nu este chiar acum.

la crucea, sacrifică-te acum și urmează-Mă.

În inima voastră, răspundeți la aceasta:

Voi merge cu El prin grădină,

Voi merge cu El prin grădină,

Voi merge cu El prin grădină,

Voi merge cu El...

Haideți să ridicăm mâinile și să spunem cu capetele plecate: „Eu voi merge cu El prin judecată! Aceasta se întâmplă chiar acum: El ne judecă. Doamne, m-ai găsit vinovat? Iartă-mă, Te rog.” Încearcă-mă, Doamne, vezi dacă este vreun lucru necurat în mine. Voi merge cu El tot drumul.

Tată, îți mulțumim pentru mâinile care s-au ridicat în dimineața aceasta. Eu nu văd nicio persoană care să nu-și fi ridicat mâinile. Îți mulțumesc, Doamne. Toți sunt gata să treacă prin judecata Ta. Judecă-ne, Doamne, iar dacă în noi este ceva rău, iartă-ne, Tată. Dă-ne îndurarea Ta acum, pentru că nu vrem să mergem la judecata Ta când nu mai este har. Judecă-ne acum când este milă, și iartă-ne toate păcatele, Dumnezeule, conform Cuvântului și făgăduinței Tale. Ajută-ne să trăim numai pentru Tine în toate zilele vieții noastre și să nu ne rușinăm de Evanghelia Ta.

Dacă va fi cu voia Ta, vom începe o serie de adunări timp de trei duminici la rând. Pregătește-ne inimile pentru aceasta, Doamne. Pregătește-mă și pe mine, o, Dumnezeule, pentru că am mare nevoie de Tine. Te rog să mă călăuzești și să mă introduci direct în lucrurile pe care trebuie să le fac și să le spun în aceste zile.

Călăuzește-l și condu-l și pe scumpul nostru păstor, fratele Neville, acest slujitor credincios al Tău și la fel pe fratele Mann, pe diaconii bisericii, pe administratori și pe fiecare persoană de aici.

Pregătește-ne, Doamne, astfel încât oamenii să fie aduși într-o cale creștină reală, să aducem păcătoșii la Tine, și să-i aducem pe membrii bisericii la cunoștința de Dumnezeu pe care-L cunoaștem, cu care ne-am întâlnit personal, apoi să facem în așa fel încât să devină și Dumnezeuul lor. Noi nu putem să-i împingem înăuntru, dar Tu Te poți mișca pe deasupra lor și să faci aceasta, așa cum ai spus ieri dimineață în experiența pe care am avut-o cu Tine și când mi-ai zis: „Du-te și adu o Mireasă pentru Fiul Meu; ia-o dintre membrii bisericilor și trage-o afară!” Tu o trimiți pe Rebeca, iar eu voi încerca să fiu Eliezer. Ajută-mă să fiu un slujitor credincios și fie ca Dumnezeuul cerului să-L trimită pe Îngerul Său înaintea mea, înaintea noastră, ca să punem lucrurile împreună și să scoatem Mireasa pe care ai ales-o. Ascultă-ne, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îmi pare rău pentru că v-am ținut atât de mult, am depășit timpul cu douăzeci și cinci de minute, dar acum aș vrea să cântăm cântarea aceea frumoasă pe care o cântam cu treizeci și trei de ani în urmă: „la Numele lui Isus cu tine.” Nu este frumoasă? („Amin”).

Pe malurile furtunoase ale Iordanului stau.

Și mă gândesc că acesta este foarte frumos,

Doar luați-l oriunde mergeți!

Nume scump, O ce dulce! Speranța... (Dați mâinile cu cineva de lângă voi).

Nume scump, o ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului.

Să nu uitați serviciul de seară, de la ora șapte treizeci.

Să mai cântăm o strofă:

la Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice cursă;

Când ispitele în jurul tău... (Ce faci atunci?)

Doar șoptește acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume scump, O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului;

Nume scump, o ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului.

Este cineva care dorește să fie botezat imediat după încheierea serviciului? Dacă da, să ridice mâna. Doi. În ordine. Să fie botezați imediat după acest serviciu. Dacă mai sunt și alții care doresc să se boteze, aș vrea să știți că avem botez în fiecare zi după încheierea adunării. Astfel, singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să

cereți, iar noi vom fi bucuroși să vă botezăm, pentru că aceasta este datoria noastră: să vă botezăm în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Este datoria noastră s-o facem, și ne bucurăm s-o facem oricând. Cei care veți fi botezați, mergeți în camere, imediat după serviciu, și noi vă vom boteza în apă. Dacă v-ați pocăit de păcatul vostru și l-ați acceptat pe Isus ca Mântuitorul vostru, puteți pași să faceți botezul.

Voi ați fost creștini de mulți ani, dar nu ați văzut niciodată Lumina, însă acum a venit Lumina eliberării. O femeie, o Mireasă trebuie să ia Numele! Isus a spus: „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dar va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.*” (Ioan 5.43). Aceasta este denotațiunea voastră.

Orice fiu vine în numele tatălui său. Eu vin în numele tatălui meu, și voi veniți în numele tatălui vostru.

Și care era Numele Lui, care este Numele Tatălui Său? Isus! El, Eu vin în Numele Tatălui Meu, și voi nu Mă primiți. Iar Mireasa va purta cu siguranță Numele Lui, așa-i?

Când m-am căsătorit am luat o femeie, care se numea Broy, iar prin căsătorie ea a devenit Branham.

În timp ce vă îndreptați spre bazin, fiți siguri și gândiți-vă că El vine după o Mireasă care-l va purta Numele. Să ne plecăm capetele.

Fratele Vayle nu este străin pentru noi. El este un frate scump, care a fost cu mine în multe adunări, el și soția lui. De asemenea, acum este scriitorul acestor predici și lucruri care merg în formă de carte. Frate Vayle, vrei să ne eliberezi în rugăciune, în timp ce ne plecăm capetele... - **Amin** -